

Mediefrågor

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet 14 motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2014. Flertalet av motionsyrkandena handlar om finansieringen av public service-bolagens verksamhet, ett motionsyrkande tar upp frågan om ledningen för Sveriges Radio AB (SR) och Sveriges Television AB (SVT) och två motionsyrkanden behandlar nationella minoritetsspråk.

Med anledning av vissa motionsyrkanden med begäran om utredning föreslår utskottet ett tillkännagivande till regeringen om att en utredning av radio- och tv-avgiften bör komma till stånd i god tid inför nästa sändningstillstånd 2020. Utredningen bör vara blocköverskridande och parlamentariskt sammansatt.

Övriga motionsyrkanden avstyrks.

I betänkandet finns ett särskilt yttrande (SD).

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Utskottets överväganden.....	5
Bakgrund	5
Finansieringen av public service-bolagens verksamhet.....	6
Ledningen för SR och SVT	9
Tv-program på minoritetsspråk	11
Särskilt yttrande	14
Finansieringen av public service-bolagens verksamhet, punkt 1 (SD).....	14
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	15
Motioner från allmänna motionstiden 2014/15	15

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Finansieringen av public service-bolagens verksamhet

Riksdagen tillkännager som sin mening vad utskottet anfört om en utredning av tv- och radio-avgiften. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna

2014/15:112 av Jenny Petersson (M),
 2014/15:193 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 13,
 2014/15:295 av Cecilia Widegren (M) och
 2014/15:1329 av Margareta B Kjellin (M) samt
 avslår motionerna
 2014/15:387 av Hans Rothenberg (M),
 2014/15:666 av Jan Ericson (M),
 2014/15:814 av Per-Ingvar Johnsson (C),
 2014/15:1047 av Lars-Axel Nordell m.fl. (KD, M, C, FP),
 2014/15:1252 av Sten Bergheden (M),
 2014/15:1816 av Carl-Oskar Bohlin (M) och
 2014/15:2522 av Anders Forsberg (SD).

2. Ledningen för SR och SVT

Riksdagen avslår motion
 2014/15:1042 av Patrik Jönsson (SD).

3. Tv-program på minoritetsspråk

Riksdagen avslår motionerna
 2014/15:23 av Nina Lundström (FP) yrkande 7 och
 2014/15:480 av Yilmaz Kerimo (S).

Stockholm den 26 mars 2015

På kulturutskottets vägnar

Per Bill

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Per Bill (M), Gunilla Carlsson (S), Cecilia Magnusson (M), Björn Wiechel (S), Per Lodenius (C), Niclas Malmberg (MP), Isabella Hökmark (M), Anna Wallentheim (S), Angelika Bengtsson (SD), Bengt Eliasson (FP), Rossana Dinamarca (V), Lars-Axel Nordell (KD), Azadeh Rojhan Gustafsson (S), Ida Karkiainen (S), Eva Lohman (M), Sanne Eriksson (S) och Sara-Lena Bjälkö (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet 14 motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2014. Flertalet av motionsyrkandena handlar om finansieringen av public service-bolagens verksamhet, ett motionsyrkande tar upp frågan om ledningen för Sveriges Radio AB (SR) och Sveriges Television AB (SVT) och två motionsyrkanden behandlar nationella minoritetsspråk.

Radiojänst i Kiruna AB har lämnat information om radio- och tv-avgiften.

Utskottets överväganden

Bakgrund

Radio och tv i allmänhetens tjänst

Riksdagen beslutade hösten 2013 om radio och tv i allmänhetens tjänst (public service) för tiden den 1 januari 2014 t.o.m. den 31 december 2019 (prop. 2012/13:164, bet. 2013/14:KrU3, rskr. 2013/14:60). I enlighet med riksdagsbeslutet har regeringen utfärdat sändningstillstånd för public service-bolagen, dvs. Sveriges Radio AB (SR), Sveriges Television AB (SVT) och Sveriges Utbildningsradio AB (UR).

En mediepolitik för framtiden

Regeringen gav den 5 mars 2015 en särskild utredare i uppdrag att analysera behovet av nya mediepolitiska insatser när presstödet i dess nuvarande form upphör (dir. 2015:26).

I direktiven anføres att en utgångspunkt för analysen ska vara de demokratiska utmaningar som följer av medieutvecklingen och den förändrade medieanvändningen. Allmänhetens behov av allsidig information och individens möjlighet att vara demokratiskt delaktig oberoende av bostadsort ska stå i fokus. Med utgångspunkt i analysen ska utredaren lämna förslag till utformning av nya mediepolitiska verktyg. Förslagen bör syfta till att främja möjligheterna för allmänheten att ta del av journalistik som präglas av mångfald, allsidig nyhetsförmedling, kvalitet och fördjupning, oavsett var i Sverige man bor.

I det fragmenterade informationssamhället, där den lokala och regionala nyhetsbevakningen är under press samtidigt som det totala medieutbudet är större än någonsin, blir radio och tv i allmänhetens tjänst oundgänglig. Samtidigt behövs även andra aktörer – i hela landet – som kan bidra med olika perspektiv. Det gäller såväl kommersiella medier som medier som drivs ideellt, exempelvis närradio och icke-kommersiell lokal-tv.

Utredaren ska i sin analys beakta det uppdrag som radio och tv i allmänhetens tjänst har. Det ingår inte i utredarens uppdrag att föreslå förändringar i fråga om radio och tv i allmänhetens tjänst för den innevarande tillståndspeioden. Däremot kan utredaren peka på frågeställningar som behöver utredas närmare inför nästa tillståndspeiod.

Utredaren ska redovisa den del av uppdraget som avser att analysera behovet av insatser senast den 31 oktober 2015. Uppdraget att föreslå nya mediepolitiska verktyg ska redovisas senast den 30 april 2016.

Finansieringen av public service-bolagens verksamhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen tillkännager för regeringen att en utredning av radio- och tv-avgiften bör komma till stånd i god tid inför nästa tillståndsperiod 2020. Därmed bifaller riksdagen delvis motionsyrkanden med denna inriktning och avslår andra motionsyrkanden.

Jämför särskilt yttrande (SD).

Motionerna

I motion 2014/15:1047 av Lars-Axel Nordell m.fl. (KD, M, C, FP) begärs ett tillkännagivande till regeringen om att ersätta tv-avgiften med en public service-avgift vid sidan om budgeten, via Skatteverket. Motionärerna anför att den tekniska utvecklingen har sprungit ifrån tv-avgiften som funnits sedan 50-talet och är knuten till en särskild tv-mottagare. I dag går det att se filmer, lyssna på musik och titta på tv via dator, mobiltelefon och surfplatta. Därför bör tv-avgiften ersättas av en teknikneutral public service-avgift som tas in via Skatteverket, men vid sidan av budgeten och med fortsatt starkt oberoende.

Jonas Sjöstedt m.fl. (V) begär i partimotion 2014/15:193 ett tillkännagivande till regeringen om att den bör tillsätta en utredning med syfte att ta fram en ny finansieringsmodell för public service som garanterar både en långsiktig hållbar finansiering och public services oberoende (yrkande 13). Vänsterpartiet vill ha en bred radio och tv i allmänhetens tjänst med ett utbud för den som vill klara sig utan kommersiella kanaler och dyra abonnemang och ändå få tillgång till information, underhållning och utbildning. Partiet vill ha ett brett uppdrag, en tydlig kunskapslinje och ett vidgat och fördjupat kulturan-svar. Utgångspunkten för utredningsuppdraget ska vara en långsiktigt hållbar finansiering och en finansiering som klarar av förändrade mönster för hur allmänheten tar del av public service-bolagens tjänster.

I motion 2014/15:112 föreslår Jenny Petersson (M) att systemet med tv-avgift ska ses över. Motionären anser att ett argument emot tv-avgiften är att även de som inte vill se s.k. public choice-kanaler tvingas att betala en avgift. Vidare är det omöjligt att knyta avgiften till en viss apparat. Samma förslag förs fram av Cecilia Widegren (M) i motion 2014/15:295.

I motion 2014/15:387 begär Hans Rothenberg (M) ett tillkännagivande till regeringen om en förändrad finansieringsmodell för public service. Motionären pekar på att tv-landskapet har förändrats och att allt mer av utbudet även finns att tillgå via datorer, mobiltelefoner och surfplattor med internetuppkoppling. Motionären vill avskaffa tv-avgiften till förmån för en finansiering via skattsedeln.

I motion 2014/15:666 av Jan Ericson (M) föreslås att tv-avgiften ska avskaffas och ersättas med en finansiering via skattemedel. Samma yrkande finns också i motion 2014/15:1252 av Sten Bergheden (M).

Margareta B Kjellin (M) föreslår i motion 2014/15:1329 att regeringen ska se över möjligheten att avskaffa tv-avgiften och ersätta den med en skatt. Motionären anser att systemet med att medborgarna bidrar till en skattefinansierad public service måste moderniseras. En skatt liknande den modell som Public service-utredningen kom fram till 2012 skulle vara att förordas.

Också Carl-Oskar Bohlin (M) föreslår i motion 2014/15:1816 att regeringen ska avskaffa det nuvarande systemet som finansieringsform för public service-tv. Motionären anser att idén om public service-verksamheten i vissa delar är lovvärd, men att verksamheten bör finansieras precis som övrig offentlig verksamhet.

I motion 2014/15:2522 begär Anders Forsberg (SD) en förändrad finansieringsmodell för public service. Motionären anser att med hänsyn till det moderna medielandskapet är det enda rimliga att avskaffa tv-avgiften till förmån för en finansiering via skattsedeln. Detta innebär också att kontrollapparaten kan avskaffas.

Per-Ingvar Johnsson (C) föreslår i motion 2014/15:814 att radio- och tv-avgiften avskaffas och ersätts med en public service-avgift på skattsedeln på motsvarande sätt som begravningsavgiften nu påförs i slutskattsedeln.

Bakgrund

I utredningsbetänkandet Nya villkor för public service (SOU 2012:59) föreslog utredaren en ny form av finansiering av public service-verksamheten. Utredaren föreslog en individuell radio- och tv-avgift som skulle beräknas utifrån den beskattningsbara förvärvsinkomsten och som inte skulle ha någon koppling till innehav av viss teknisk utrustning. Skatteverket skulle få till uppgift att sköta uppbörden och placera medlen på ett räntebärande konto i Riksgälden. Kammarkollegiet skulle få i uppdrag att förvalta kontot och betala ut medlen till programföretagen. Riksdagen skulle besluta om medlen för en hel tillståndspanning vid ett tillfälle och de årliga besluten i samband med budgetprocessen skulle tas bort.

Regeringen gick inte vidare med detta förslag till riksdagen i propositionen Bildning och tillgänglighet – radio och tv i allmänhetens tjänst 2014–2019 (prop. 2012/13:164). I propositionen gjordes bedömningen att det nuvarande radio- och tv-avgiftssystemet borde kvarstå tills vidare.

Med anledning av motionerna har generaldirektören för Radiotjänst i Kiruna AB (Rikab) lämnat information om radio- och tv-avgifternas utveckling under de senaste åren. Antalet radio- och tv-avgifter ökade kraftigt när tillämpningen ändrades fr.o.m. 2013 så att sändningar över internet kom att omfattas av radio- och tv-avgiften. Efter en dom i Högsta förvaltningsdomstolen den 13 juni 2014 som slog fast att enskilda inte kan åläggas avgiftsskyldighet för innehav av datorutrustning med internettuppkoppling har Rikab beslutat att betala tillbaka avgiften till personer som begär det och som har internettuppkoppling men ingen tv-mottagare. Rikab har därefter betalat tillbaka avgifter i storleksordningen 120–130 miljoner kronor. Betalningsviljan är dock god enligt

Riksbank som redovisade att i januari 2015 betalade drygt 3,5 miljoner hushåll radio- och tv-avgift.

Utskottets ställningstagande

I en föränderlig värld är det viktigt att värna public services långsiktiga oberoende och finansiering. De tre public service-bolagen bidrar genom sitt journalistiska arbete till bredd i fråga om både det programmässiga innehållet, speglingen av förhållandena i hela landet och den variation som finns i befolkningen. En stark och oberoende public service-verksamhet är därför en viktig del av det svenska medielandskapet och ytterst för vår demokrati.

Den nuvarande finansieringsmodellen med radio- och tv-avgift infördes för att garantera public services oberoende och självständighet. Modellen har fungerat väl och betalningsviljan är god. Med anledning av den senaste tidens utveckling och Högsta förvaltningsrättens dom är det viktigt att regeringen aktivt arbetar med finansieringsmodellens utformning.

I propositionen Bildning och tillgänglighet – radio och tv i allmänhetens tjänst, 2012/13:164, som den förra regeringen lämnade till riksdagen, talades om behovet av att utreda frågan om radio- och tv-avgiften under innevarande tillståndperiod. Där står att ”den kontinuerliga utvecklingen av konsumtionsmönster och teknik innebär att regeringen likväl anser att det finns skäl att under den kommande tillståndperioden tillsätta en särskild utredning, utöver den utredning som avser villkor för sändningstillståndet, avseende en eventuell ny avgiftsmodell som ska kunna börja gälla 2020.”

Utskottet anser därför att en utredning av radio- och tv-avgiften bör komma till stånd i god tid inför nästa sändningstillstånd. Arbetet ska syfta till att ta fram en solidariskt finansierad och långsiktigt trygg modell som garanterar public services fortsatta oberoende. Utredningen bör vara blocköverskridande och parlamentariskt sammansatt.

Vad utskottet nu har anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bör riksdagen delvis bifalla motionerna 2014/15:112 (M), 2014/15:193 (V) yrkande 13, 2014/15:295 (M) och 2014/15:1329 (M) samt avslå motionerna 2014/15:387 (M), 2014/15:666 (M), 2014/15:814 (C), 2014/15:1047 (KD, M, C, FP), 2014/15:1252 (M), 2014/15:1816 (M) och 2014/15:2522 (SD).

Ledningen för SR och SVT

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion med begäran om en översyn av ledningen för SR och SVT.

Motionen

I motion 2014/15:1042 begär Patrik Jönsson (SD) att regeringen gör en översyn av ledningen för Sveriges Television AB (SVT) och Sveriges Radio AB (SR). Motionären anser att SVT inte klarar att vara opartiska och sakliga. Detta blir särskilt tydligt vid rapportering som gäller Sverigedemokraterna. Enligt SVT:s sändningstillstånd så ska företaget bl.a. utöva sändningsrätten ”opartiskt och sakligt samt med beaktande av att en vidsträckt yttrande- och informationsfrihet ska råda”. Motionären hänvisar till en undersökning av professor Kent Asp vid Göteborgs universitet av vilken det framgår att ”över 50 procent av journalisterna på Sveriges Radio och Sveriges Television sympatiserar med Miljöpartiet”.

Bakgrund

Professor Kent Asp har redovisat sin forskning i boken Svenska journalister 1989–2011. Hans slutsats är att det ideologiska avståndet mellan journalister och allmänheten har ökat under den undersökta perioden. Men den växande klyftan beror inte på att journalisterna gått till vänster utan att väljare och folkvalda gått till höger, enligt Asp. Det parti som flest journalister sympatiserar med är Miljöpartiet. Också sympatierna för Vänsterpartiet ligger högre än för befolkningen i genomsnitt. Asp diskuterar också vilken betydelse partisympatierna har för yrkesutövningen. Han anser att forskningen, kraftigt förenklat, inte ger något entydigt svar på frågan vilket självständigt inflytande partisympatierna har på den journalistiska slutprodukten. ”Svaret är komplicerat, men mot bakgrund av den forskning som existerar inom området talar mycket för att den enskilde journalistens partipolitiska åsikter påverkar nyhetsrapporteringen i begränsad omfattning i förhållande till andra, viktigare faktorer”; enligt Asp (se s. 226 i boken för närmare information). Han redovisar även att arbetsledare och redaktionschefer är något mer representativa för allmänheten eftersom andelen moderater är högre och andelen vänsterpartister lägre.

Sedan början av 1990-talet ägs SR, SVT och Sveriges Utbildningsradio (UR) av en förvaltningsstiftelse. Ändringen av ägandeformen gjordes när delar av den tidigare ägarkretsen – folkrörelserna, näringslivet och dagspressen – inte ville kvarstå som ägare (prop. 1992/93:236 s. 15, bet. 1992/93:KrU28, rskr. 1992/93:377).

Stiftelsen ska främja självständigheten hos de tre public service-bolagen. En viktig del i denna uppgift är att utse styrelserna i företagen. Tidigare utsågs

ordförandena av regeringen, men fr.o.m. 2010 ligger denna uppgift på ägarstiftelsen (prop. 2008/09:195 s. 61, bet. 2009/10 KrU3, rskr. 2009/10:61).

Stiftelsens styrelse har 13 ledamöter som utses av regeringen på förslag av riksdagens partier. Eftersom styrelsen ska arbeta långsiktigt bör dess sammansättning inte påverkas av regeringsskiftet. Året efter ett riksdagsval utses ordföranden och 6 ledamöter. Ordföranden utses för fyra år och ledamöterna för åtta år. Sedan 2007 gäller att alla riksdagspartier ska vara representerade i styrelsen.

Stiftelsens uppgift är att vara en buffert mellan statsmakterna och public service-bolagen. Förvaltningsstiftelsen har ingen roll i tilldelningen av pengar till public service-bolagen och beslutar inte heller om företagens organisation eller verksamhetens inriktning. Stiftelsen utser ordföranden och samtliga övriga ledamöter i public service-bolagens styrelser, med undantag för arbetstagarledamöterna, och ansvarar för företagens bolagsordningar.

Styrelserna i public service-bolagen fattar beslut om verksamhetens allmänna inriktning men inte om programmets innehåll eller om nyhetsvärdering. Styrelsernas uppgifter enligt aktiebolagslagen är att tillsätta vd, lägga fast strategier, godkänna organisationerna och att följa upp ledningens förvaltning.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser det angeläget att fortsatt värna självständigheten hos public service-bolagen. Bolagens uppdrag beskrivs i sändningstillstånd och anslagsvillkor men styrs även av yttrandefrihetsgrundlagen och radio- och tv-lagen (2010:696). Granskningsnämnden för radio och tv vid Myndigheten för radio och tv har i uppdrag att årligen, i efterhand, granska om public service-bolagen uppfyller sina uppdrag enligt villkoren i sändningstillstånd, anslagsvillkor och andra beslut av regeringen. Den här konstruktionen ger public service-bolagen en självständig ställning, oberoende och skyddad från påtryckningar, bl.a. i en av de viktigaste uppgifterna, nämligen att "... granska myndigheter, organisationer och företag som har inflytande på beslut som rör medborgarna ...". Motion 2014/15:1042 (SD) avstyrks med det anförda.

Tv-program på minoritetsspråk

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår två motionsyrkanden om tv-program på minoritetsspråk med hänvisning till det uppdrag som public service-bolagen har att spegla minoriteternas kultur och samhällsliv samt att se till att ökningen av utbudet av program för de nationella minoriteterna blir betydande och märkbart för publiken.

Motionerna

I motion 2014/15:23 begär Nina Lundström (FP) ett tillkännagivande till regeringen om nationella minoriteter och kulturutbud (yrkande 7). Motionären anser att public service-verksamheten är av stor betydelse för att hålla minoritetsspråken levande, för revitalisering av språk och för att lyfta fram kulturfrågor. Motionären anser att det behövs åtgärder för att säkerställa att resurser och utrymme avsätts för sändningar på nationella minoritetsspråk. Program riktade till barn och unga är särskilt betydelsefulla. Utbudet är begränsat och tillgängligheten är därmed viktig att beakta.

I motion 2014/15:480 föreslår Yilmaz Kerimo (S) ett tillkännagivande till regeringen om tv-program på minoritetsspråk för de folkgrupper som inte har ett eget land. Motionären lyfter särskilt fram assyrierna/syrianerna. Han anser att det skulle öka demokratin i Sverige och ge fler människor möjlighet att ta del av den svenska kulturen, men också sin ursprungskultur.

Utskottets ställningstagande

Som redovisats ovan beslutade riksdagen hösten 2013 om villkoren för radio och tv i allmänhetens tjänst (public service) för tiden den 1 januari 2014 t.o.m. den 31 december 2019 (prop. 2012/13:164, bet. 2013/14:KrU3, rskr. 2013/14:60).

I propositionen föreslog den dåvarande regeringen att det skulle tydliggöras att programutbudet ska spegla hela landets mångfald och därmed också språkliga och etniska minoritetsgruppers intressen och kultur. Mot denna bakgrund föreslogs att villkoren i sändningstillstånden om att programutbudet ska beakta språkliga och etniska minoriteters intressen skulle renodlas till villkor om utbudet på de nationella minoritetsspråken, teckenspråk och andra minoritetsspråk. Syftet med ändringen var inte att sänka public service-bolagens ambitioner att spegla minoriteternas kultur och samhällsliv, utan att ansvaret för att skydda och främja minoritetsspråk och teckenspråk skulle framgå tydligare i public service-bolagens uppdrag, i linje med språklagens (2009:600) syfte.

Utskottet tillstyrkte regeringens förslag och underströk vid sin behandling att public service-bolagen har den grundläggande uppgiften att se till hela

publikens behov och intressen. Utskottet välkomnade därför regeringens förslag om att bredda speglingsuppdraget så att det klart framgår att programutbudet ska spegla förhållandena i hela landet och den variation som finns i befolkningen, och att programverksamheten ska bedrivas utifrån ett jämställdhets- och mångfaldsperspektiv. Mot bakgrund av det breddade uppdraget att spegla mångfalden och den variation som finns i befolkningen ansåg utskottet att det var naturligt att minoritetsspråksuppdraget skulle renodlas.

Det allmänna har enligt språklagen ett särskilt ansvar att skydda och främja de nationella minoritetsspråken och teckenspråket. Utskottet såg därmed positivt på den skärpning som det innebär att fastslå att alla public service-bolags utbud på de nationella minoritetsspråken, och SVT:s och UR:s utbud på teckenspråk, årligen ska öka under tillståndspanoroden jämfört med 2013 års nivå. Utskottet ansåg också att ökningen ska vara betydande och märkbar men hade samtidigt inget att invända mot att behålla möjligheten till flexibilitet genom att ökningen ska gälla samlat för de nationella minoritetsspråken och teckenspråk. Förutsättningen var att regeringen noga följer hur minoritetsspråksutbudet samlat och hos respektive programföretag utvecklas under tillståndspanoroden.

Utskottet delade vidare regeringens uppfattning att samtliga public service-bolag även bör erbjuda ett utbud på andra minoritetsspråk. Andra minoritetsspråk har inte motsvarande skydd som de nationella minoritetsspråken och teckenspråk, men målet för mediepolitiken är bl.a. att stödja yttrandefrihet och mångfald. För dem som inte helt behärskar svenska är det av demokratisk betydelse att kunna ta del av den pågående samhällsdebatten. Det borde vara public service-bolagens ansvar att i dialog med representanter för olika språkgrupper analysera vilka behov som finns och bedöma företagets möjligheter att tillgodose dessa.

Utskottet vidhåller denna uppfattning och avser att noga följa att ökningen av utbudet, såväl totalt som för barn och unga, blir betydande och märkbar för publiken.

Utskottet kan konstatera att av public service-redovisningarna för 2014 framgår att SVT har ökat sina sändningar på minoritetsspråk från 559 timmar 2013 till 636 timmar 2014. Utbudet riktat till barn och unga har ökat i samtliga språk utom i meänkieli där nivån är densamma som 2013. Utöver utbudet på nationella minoritetsspråk har SVT sänt program på 40 olika språk under 2014. Även UR har ökat antalet sändningstimmar av nationella minoritetsspråksprogram i såväl radio som tv under 2014. Ökningen i total sändningsvolym per språkområde uppgår till mellan 16 och 60 procent, även om sändningsvolymen som en andel av den totala sändningsvolymen är relativt blygsam. UR har under 2014 däremot inte lyckats höja sändningsvolymen för svenskt teckenspråk. SR redovisar att utbudet, jämfört med 2013, varken ökat eller minskat på totalen för något av de fyra nationella minoritetsspråken (samiska, finska, meänkieli och romani chib). SR hänvisar till att i enlighet med överenskommelsen för utbudet på minoritetsspråk har både SVT och UR ökat utbudet på flera språk

2014, vilket sammantaget gett något ökning på vart och ett av de fyra prioriterade språken. SR redovisade vidare att 2014 hade Radio Sweden FM-sändningar på arabiska, kurdiska, persiska, somaliska och engelska fokus på valet. Redaktionen var, enligt SR:s redovisning, den enda medieaktören som bevakade alla valen och publicerade information på så många språk.

Med det ovan anförda avstyrks motionerna 2014/15:23 (FP) yrkande 7 och 2014/15:480 (S).

Särskilt yttrande

Finansieringen av public service-bolagens verksamhet, punkt 1 (SD)

Angelika Bengtsson (SD) och Sara-Lena Bjälkö (SD) anför:

Sverigedemokraterna välkomnar en översyn av finansieringsformen för public service, då det finns behov av en moderniserad och långsiktigt trygg, solidariskt finansierad och teknikneutral finansieringsform för public service. En parlamentarisk utredning kan vara ett steg i att komma vidare i frågan.

Däremot anser vi utskottets förslag till tillkännagivande, samt utskottets ställningstagande under punkt 1, något vagt och i behov av komplettering. Följande måste påpekas. Det bör poängteras att utredningen Nya villkor för public service, SOU 2012:59, under föregående mandatperiod utrett och redovisat ett förslag till en långsiktigt trygg finansieringsmodell. Utredningen utgör en solid grund för att ytterligare se över frågan med målet att snarast införa en långsiktigt hållbar, solidariskt finansierad och teknikneutral finansieringsform. Det bör också i ett tidigt skede förtydligas vad den nya utredningen ska se över som ej tidigare utretts, så att den kommande utredningen får tydliga direktiv och kompletterar tidigare utredning. Vidare bör regeringen efter tillkännagivandet återkomma med en tidsplan som säkerställer att utredningen tillsätts i mycket god tid till 2020, förslagsvis redan under 2016.

BILAGA I

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden 2014/15

2014/15:23 av Nina Lundström (FP):

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nationella minoriteter och kulturutbud.

2014/15:112 av Jenny Petersson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att systemet med tv-avgift bör ses över.

2014/15:193 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V):

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning med syfte att ta fram en ny finansieringsmodell för public service som garanterar både en långsiktigt hållbar finansiering och public service oberoende.

2014/15:295 av Cecilia Widegren (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska se över möjligheten att avskaffa tv-licensen.

2014/15:387 av Hans Rothenberg (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en förändrad finansieringsmodell för public service.

2014/15:480 av Yilmaz Kerimo (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tv-program på minoritetsspråk.

2014/15:666 av Jan Ericson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tv-avgiften bör avskaffas och ersättas med en finansiering via skattemedel.

2014/15:814 av Per-Ingvar Johnsson (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avskaffa radio- och tv-avgiften och ersätta den med en public service-avgift på skattsedeln.

2014/15:1042 av Patrik Jönsson (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att se över ledningen för Sveriges Television och Sveriges Radio.

2014/15:1047 av Lars-Axel Nordell m.fl. (KD, M, C, FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ersätta tv-avgiften med en public service-avgift vid sidan om budgeten, via Skatteverket.

2014/15:1252 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att finansiera public service på annat sätt än genom radio- och tv-avgift.

2014/15:1329 av Margareta B Kjellin (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska se över möjligheten att avskaffa tv-licensen och ersätta den med en skatt.

2014/15:1816 av Carl-Oskar Bohlin (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avskaffa licenssystemet som finansieringsform för public service-tv.

2014/15:2522 av Anders Forsberg (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en förändrad finansieringsmodell för public service.